

Art. II. Boldgift skal gælde ufravigelig (obligatorisk) i alle Tvistemaal om diplomatiske og konsulære Rettigheder, Grænser, Omraader, Stadeserstatninger, Søfartsret, samt om Gylldighed, Tolkning og Udførelse af Traktater.

Art. III. Boldgift skal lige ufravigelig gælde i alle andre Tilfælde end de i foregaaende Artikel nævnte, hvad end deres Oprindelse, Natur eller Genstand maatte være, kun med den Undtagelse, som er nævnt i næste Artikel.

Art. IV. De eneste Spørgsmaal, som ere undtagne fra Bestemmelsen i den foregaaende Artikel, ere de, som efter nogen af de i Tvistemaalene indviklede Nationers Opfattelse kunne sætte dens Selvstændighed i Fare. I dette Tilfælde skal Boldgift for den saaledes stillede Nation være valgfri; men den skal gælde ufravigelig for den modstaaende Magt, naar Boldgift kræves.

Art. V. Alle Tvistemaal eller Meningsforskelligheder, nuværende eller fremtidig opkommende, skulle underkastes Boldgift, selv om de have deres Oprindelse i Begivenheder, som ere ældre end denne Traktat.

Art. VI. Intet Spørgsmaal maa rejses paa ny i Kraft af denne Traktat, naar der om det allerede er truffet endelig Overenskomst. I sige Tilfælde skal Boldgift kun anvendes til Afgørelse af Spørgsmaal om Gylldigheden, Tolkningen eller Udførelsen af saadanne Overenskomster.

Art. VII. Valget af Boldgiftsdommere skal ikke være indskrænket eller begrænset til Amerikanske Stater. Som Boldgiftsdommer kan tjene enhver Regering, som staar i venstabeligt Forhold til den vælgende Nations Modpart. Boldgiftshvervet kan ogsaa betros til Domstole, videnstabelige Samfund, offentlige Embedsmænd eller private Personer, lige meget om de ere eller ikke ere Borgere i de Stater, som vælge dem.

Art. VIII. Boldgiftsdomstolen kan bestaa af en eller flere Personer. Naar den skal bestaa af een Person, skal denne vælges i Fællesskab af vedkommende Nationer. Skal den bestaa af flere Personer, maa disse vælges i Fællesskab af vedkommende Nationer. Skulde ingen Enighed opnaas om Valget, skal hver Nation, som mener at have en bestemt Interesse i det omstridte Spørgsmaal, have Ret til at vælge en Boldgiftsdommer paa egne Vegne.

Art. IX. Naar Domstolen skal bestaa af et lige Antal Boldgiftsdommere, skulle vedkommende Nationer udnævne en Opmand, som skal afgøre alle Spørgsmaal, hvorefter Boldgiftsdommerne ikke maatte kunne komme overens. Derjom de interesserede Nationer ikke kunne komme overens om Valget af en Opmand, skal en saadan Opmand vælges af de allerede udnævnte Boldgiftsdommere.

Art. X. Udnævnelser af en Opmand og hans Modtagelse af Valget skal finde Sted, inden Boldgiftsdommerne begynde at behandle de omtvistede Spørgsmaal.

Art. XI. Opmanden skal ikke handle som Medlem af Domstolen, men hans Pligter og Myndighed skulle være indskrænkede til Afgørelse af Spørgsmaal, saa vel Hoved- som Bispørgsmaal, hvorefter Boldgiftsdommerne ikke ere i Stand til at komme overens.

Art. XII. Skulde en Boldgiftsdommer eller en Opmand dø, fratræde eller af anden Grund blive ude af Stand til at tjene længer, skal saadan Boldgiftsdommer eller Opmand erstattes af en anden, der vælges paa samme Maade som den oprindelige Boldgiftsdommer eller Opmand.

Art. XIII. Domstolen skal holde sine Sammenkomster paa det Sted, hvorefter de interesserede Parter enes, og i Tilfælde af Uenighed eller Forsømmelse af at vælge Sted kan Domstolen selv bestemme Stedet.